

ՀԱՅ ԱՂԻԻՍԱԳՈՐԾՔ

Հայ բեռնակիրներուն վիճակին մը
տա անգամ գրուած է Քաջ ինչ
մար չգրուի Հայ աղիւսագործներ
ույ։ Աղիւսագործները Կ. Պոլսոյ
անա շն թուով, և իրենց ապր
անքն ո՛ր նուազ շահեկան է։
ագործներուն վրայ չգրուիլ մեկ պ
տուի միայն կնիւյ վերագրուի։—
Ետի, սրտն հնչուի, Հայ բեռնակ
նանք տանն ո՛չ միայն Պոլսոյ և Ղ
թիւի մը քաղաքատուններ մէջ, այլ
մայրաքաղաքի ամեն կողմը, մինչ
ուսագործները տանելու համար իր
ենց պէտք է երթնալ, Ոսկեղծի
ներքը, Թաղաբերդ առջեւ ու Քե
տահէի կողմը։ Քաջ աղիւսագոր
ծը ուշագոյն թեան արժանի է։
այն իրենց վարձը կեսանով, այլ
ենց բանած արհեստով, որ վերջապ
էն հանրօրոտ և շինիլ դարձուի
ան ինչ որ բեռնակիրները կնիւն
նան ընել։ Երբ քարտիները շինու
ր գաւիվներին հարթուին, պող
տանքն ու ծածրայներն ամրոշկու
տիլ գլխւմնայ բեռներու կրիւ
նով հասարակ տալիով, ինչպ
րիւյն ուրիշ երուպան քաղաքն
էլ, և համեմատապէս բեռնակրակ
րտաւորները գիտի պզակի։ Ընդ
տալով, աղիւսաւորն տուրէն տա
րբերութիւն կը ստանան ու պի
տանան Պոլսոյ մէջ։ Ղի այս ար
գործակ է ընդառնակուելու ար
դիւր մայրաքաղաք հեռոջնան է ի
նչ շինուի, ու քաղաքի ըր շինու
ուր քաղահանր չկայ, ինչպէս չի
լոյ լոյսակայքն, հոն բնական պէտ
է աղիւս առաւելագոյն գործածու
րութիւր շենքի մէջ։

Այս երկու իրողությունը, 4. Պ
յ մտերը զարանքը չգնահատելի,
ս և՛ մեծ մայրաքաղաքին հնգյալ
արտվել վերադառնալիս, իր
ն ին ին աղիտադրույթին ապ
յ ունեցող գործ մ'է Կ. Պոլսյ
դրելին այն պիտի ըլլար միայն որ
այիք բաւական ճարտարութիւն
էին՝ դառնէ և մանաւանդ եւրոպ
ին բերումը աղիտներուն դէմ մը
ւ. ժամանակ մը յատկոյ գար, Մ
այէ և Մարտիկայէ, Հինում գո
յից է հաստատել որ խնդրական
արտվելին յաղկուպէս կը մըյի,
բազային բերումն աննշան րան մ
դրուումն շինութեանց, Տեղակ
նքարաքը տարուն տարի կ'աւել
նայի արտադրութիւն, զոր քանի
արի առաջ 30—35 միլիոն աղիտ
ւ հաշուելին, միայն այժմ կ'ըտրի
ւ. 60 միլիոն մէկ է Պեդիլ-քմբը
ձերիզդուի կողմն ալ աղիտ կը
ն. բայց կ'ա՛մ տեսակի բաւական
մ. զայիք ընդարձակութեան կողմն

Ոսկեղյիւրի գործարանը, մասնատոր
Դարա-Ալաւի կողմը, զամենքը կը զե-
րազանդեն:

Մեր Պոլսոյ ընկերացոյց հաբիւս գի-
տէն աղիւսին ինկէպէս չնիտիւր: Պաւս-
ապի ընկերացոյց մէջ կան սակայն
որք իրենց բովանդակ կեանքին մէջ ա-
ղիւս չեն տեսած, բայց եթէ այն զոր
Փարսաւորին օրէն ի վեր կը գործածեն
նախնական ժողովուրդը. — այն աղիւսը
զոր չնիտիւր համար պետք եղած խոր-
անիւրից մարքը կը գտնաւ եղեր իւր
խաղիքացի բանօրնեանուն: Հոս յարդը
գործ չունի, և արեւ միայն չի բա-
ւեր երկիւր: Գիտասնէրն որոց չուր
կիրնդունին Ոսկեղյիւրի երկու թեւերը,
Գիտաստան և Ջիրփիմար, իրենց
հետ կը բերեն նուրբ կաւ որ, կամ
կաւախառն աւազ, զոր Ոսկեղյիւրի
չոյ արհաւ խորանի մասերէն հանե-
լով, աղիւսագործք պահ մը կը հանդ-
չեցնեն աւազանաձեւ մասնաւոր տե-
րը (շաբաթ), և մասնաւոր մը ետքը,
երբ ըստ կարելոյն սովաւում և, կը
կորնն երկայն քառախուսի ձեւով, արեւու-
սեկ կը չորցնեն, խեղդ տեսակ մը փու-
սի մէջ կ'ելին: Աղիւսին այլ հասարակ
տեսակէն դատ, կոյ մեքենայով պըն-
դացումը աւելի ամուր տեսակն է,
և յետոյ կոյ մակ արհւն, ոյնպէս
որ հաշար հատին 100—115 դրուչն մի-
շնէ 140—150 դրուչ կը մարտի: Կան
որքան թանձր խաւ մը կ'աղաւմը Ըլլի
Ոսկեղյիւրի յասանի, այնքան մարդը
և ուժով կ'ըլլայ աղիւսն: Հնուեսպէս,
գարնան առաջին անգամ եփուած ա-
ղիւսը լաւագոյն էր: Այս է նոսն
պատճառն որ հին մասնաւորներն այլ
եզերաց լրաց չնուած աղիւսին հոյճ
աւելի «Էրդոս» և տոկոսն էր, քանի որ
շատ գործարանք չկային, ու կաւր կը
դիզուէր ժովուն յասանի: Այսու կը
բացատրուի քարանձաւ կարծութիւնն
այն աղիւսներու որք դրոճածուած են
Պոլսոյ պարսկաւորն ու ռեքրեմեն
չնիտիւր: Այս է, վերջապէս, պատ-
ճառն որ հին տեղէն կողաւմ բարակ ա-
ղիւսներն զանազն գլխաւորուին:

Արդ, հաւն Ոսկերչիւրէն հանող-
ներն օրոց չափով կ'արտէ, գանձոնը
շնչ կոչուած ապարներն մէկ յեղունդ-
ները, կարողներն ու չարողներն, (Կ-
նէն, Կալաշ, արգաշ) և փութը վարող
սեփեմն և իւր թնձ սեփեմն և Եւստօնի, Ե-
փած աղւեսը զիզողներն և յետոյ պէտք
եղած նաւատառայներն փոխադրել են-
չաւանի ամենին այ գաւառադիր եւ-
րանի մը հօտար հողից այս զործին
կ'աշխատեն, և կէսն տակէն Հայն:
Սորիստարին տէրերն մին Հրաշ, մյ-
բանին Մասնապահն, մեծագոյն մասն
Հայը են, Սեչկը, Վանդի, Բարբերոյի և
Կէյկէջի: Յայն ևս այս զործը կ'ընեն,
բայց ոչ տէրին ի Կ. Պողոս, ոչքան
Մուրեֆէն և Մալկիշիկի կողմերն:
Բայց կրնաք ըսել թէ աղիւսալործ
մարտարօշկան մէկ մեծագոյն բաժինն
ի յազույց անտէ մերկնեկտուն վիճակած
է Ռուկ տախիւ մը կրնաք տակ
ման բաժանուիլ, հանդերձ վիճակադար-
կան տեղեկութեամբ:

Այս օրոտան համար մեր ըստխկր աւ էր լիէ ձոյ տարի տոյրտահանէն աւելի ուշ սկսաւ աղիւսարանաց գործունէութիւնը, որ տոյրտարար Զատիկի կամ Խորելլէլիկի ուր սեփեր, տեւեղով մինչեւ Գարօն, առ առաւելին երկու կամ երեք տարի առաջ, նորիստարանաց տէրերն որոշեցին՝ գինեւր վեր երեւոյն համար, իրարու դէմ մրցում չլինել և արտագրութիւնը տահմանադրել հոլագարարի պէտքերուն վարտ համար ուշ կը սեփին և կանոնաւ կը վերելացնէին աղիւս թրծեղու եղանակն։ Այս տարի այն համաձայնութիւնն գորտւեցին յոսիլ, բայց այս տարի այ ուրիշ բան կայ։ Նախ, անձրեւները կան, և յետոյ լաւագինները։ Ամառի թիօղ ին տարի աղիւսարանաց Գարօն վրայ քիւռուած աղիւսներուն չորնալուն, ընդհակադարձ կ'աւել գանձին։ Արտագին պէժէ կառ չափցնել, գէշն լի'աղիւս թրծէ փուռն մէջ։ Արդ, լաւագին իւր բեռնաւորի երբօքման աւելի բարեբախտ պէժէ կառ չափցնել, գէշն լի'աղիւս թրծէ փուռն մէջ։ Արդ, լաւագին իւր բեռնաւորի երբօքման աւելի բարեբախտ պէժէ իւր գործ անորանն աւելի դժուար է։ Երեսակայեցէք որ ջուրս իոնաւ գինիները, կամ ամառը կիկիլի արեւուն տակ, գորտի բաց ժպուռն մէջ կենայ, և երկուր ձողով մը ծովին յառաւելին ցնիւր վեր հանել, մինչև կէս մէջըր մեկը, կուրծքն ու բաղուրը բաց, և լեցնի իւր սահալն մակդկին մէջ, յորում մինչև, արունքները լրացիլ ցնիլի մէջ լնամախիւնով պարտի մեկ օրոտան մեծագոյն մասն։ Օրակամն օրոտանայէ 17 դրէ, բայց այս գինը լաւագին գործարարի կ'օտան։ Միւսներուն տոտան տատիւանաբար իրիցէ մինչև 13—14 դրուէ։ Այս ալ տարւելն կնքը կայ կէտր կնայ, տարեւալին չափովմանէ համաձայն տանալով կամ պահելով տուրուէ տարի, Հնուտապէս, այն միջոցի աղիւսարարի որք ձնուտանէ հաւաքեղայ ցոյ ունին, կրցան իրենց փութեւրը փութել այս օրեւ։ Միւսները կը պատան գործը կաղաղագրելու, որպէս զի կառ ունենան, և կարմնաւաղարարը տրեւելն լաւած աւելէ, քան իւր

Մեր հայրենիքում, ընդհանուր առմամբ, ինքնակառավարման օրինակները անհամապատասխան են ժամանակակից հասարակության շահերին և պահանջներին։ Դրանով ինքնակառավարման օրինակները չեն կարողանում բավարարել հայրենիքի քաղաքացիներին, իսկ ինքնակառավարման օրինակները օրակյան 20-ը չունենում պարզապես միջօրինակի 17-18 զուտ ընդհանուր արժեք։ Եւ գլխավոր ո՞վ կը շահի փոփոխություն այդ տարի ուշ փոփոխել, և ո՞վ է ոչ շահագործող զգալու մտքի և ծախքի այն յալահեռնական հնոցներուն անգործ մնալուն, — զեմքն Միւրեքիթիէն կոտ Մարտիկոյն զԵմքնառնառնաբնէն, այլ . . . Թաւազիկցիցն, Էյուզցիցն ու զուտըմառնէն ու Մալիկ կընէ քի Բաւառնառնէն . իր որպէս ամեն զորդարանաց մընաւ . Էրդոյիթնը, նա՛ մանաւանդ այդ աղիւսաբանաց մընաւառնառնառնը ինքզնուրեւ ինքնակառավարման օրինակ է Բաւազիկն և Էյուզիթն ինքնակառավարման մեծ մասին շահար, և թէրդոյիթնիցնը ալ զրաւ են թէ Էյուզիթն ինքնակառավարման մաստաւցին ուր ուր անէ և, առաջադիմելով ուր աղիւսառնառնը այլոր անդադմառնառնը իր զաւթ և

Ինչպէս լաւին փութանք, այնքան ա-
 լի մարտը օգ. իր շննին այլ կողմի-
 րէն ապրողն է: Միայն որ, բաց ի վերջոյն-
 քէ շրենի գործարանէն՝ միմեանն
 ին. ռճով չենքեր, չունին՝ եղբորեան
 որո՞ր ծննդոյդ, որ օտին մէջ ջրու-
 լան, այլ իր վառեն զամ փութեւ որք
 ինչու մարտն վրայ իր տարւոյն մտի-
 րդինք որ օր մը ամենքն ալ բարձ-
 րանկողմեցին. շնեն. ինչեւ ինչ հնոց
 արեւիկ յամ Զաւարմէնը որք ծննդիդ-
 րուն բարձրացումէն առելի իրենց օ-
 վանքին բարձրացումը իմ մտքիս
 ապրիկով թէ հոգեկոյս Տ. Նուբեհ-
 տարիբարը աղիւստանաց այս մաւին
 տառաւեւ որ համարեւ կործանու-
 լանցողու ոչ մէկ Զառարիբար, ոչ մէկ
 ինչ կորէք օգտաւեւ համարում է որ
 ինչ Զաւարմէն օրս մը հնցով ու փո-
 չ չարով իրիկուն քնէ:

Բ. Վ.

FRANCIS

ՀԱՅԻՆ ՀԵՏՈՒՄՆ ԽՈՒՄՆ ՈՐ ԵՐԿՐՈՒ
Ր ՀՐԱՏԱՌԱՐՆԵՐԻ ՀԻՆՈՒՆ ՍԵՆ ԾՐԱԾԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄԻ ՀԱՊԱՐԻՆ

— Զարն Երասմայեց հասել որ իբրև
հաճար նոր պատրաստելի հիշուել հրոտ-
ուել նահանգնի մեջ է Պեյլիցայա Բուշ-
տ, մեծ առտառնի մի մեկտեղե, ու
առանձինք հանդիպալ կեսեր մի պի-
ն կրնայ վարել հայերական գեր-
ատառնն, ամենևինք որ օգ մի վա-
րելով, և Ն. Կ. վահանառաժիլն ալ
պի մեծ գրելի բախիլն պիտի ունենալ
պարտը գերելի երտմի չափ ըրաժակ
խալ ըլլայ, հայերական գերառ-
տնն և բովանդակել հետևալ որդ-
պի պարտաճեպելու և բառ տեղադրե-
լ հաճար, երեք միլիոն մտիք որոշ-
ած է և .

[illegible]

իրախտագիտութիւնն նոյն իսկ հո-
ռէ և արխաուսիքնէս համար: Դուք
նմ պէն ուսած էք Ստուածաշունչէն
Վեր կեանքը բերկրալից եղած է, ու-
բան չէ եղած. բայց կթէ հոգ և աշ-
խարհ:

Աղէկ աշխատեցէք... աշխատութիւնը
պիտի օգնէ ամեն բան յաջողապէս ի
կի հանելու Աստուած ինչ մեր վրայ
կը կը դնէ աշխատութիւնը Աղիւիւնը
առնէր, իցին ինչ աշխատութիւնը ձեզ
նուր բերէ օրհնալ պտուղներ ձեր ծե-
խան մէջ, եւ իցին ինչ 1950ին կամ
ինչ կարեւոր հաճութեամբ իջիւր այս
կեանք մ'ուս չըորհակալ եմ ձեզ ։

[illegible]

ԱՐԱՐԴԻ ՍԱՐԳՍԴԱՆԸ մասնակի չէ գրա-
նած այն տաղանակին որ աւելի կամ
քիչ կը կր չէ Լեւոնտի հրապարակին, իր-
է հետեւանք աւստրալեան և մասամբ
հնչեկնեան ծախողածոցը: Ճիշդ իօ-
ւով, այսօր հասկցաւ և թէ հնչեկնա-
տաղանքի հետեւանք եղած էր առ-
նակն ապագային: Վերջին վայրկեանի
հրեան խմբակը գրեաւ և թէ՛ Աւո-
ւիլայ տեսիլականքն երկար չաբքին
է: անհետհետեւին պիտի ըլլար նոր
առնութիւն և թէ հրապարակի հանել
առնիք հրապարակին վրայ, նոյն լոյս
էն միջոցն առաջ ուսկը փոխառու-
մը մը ճշդեղնք Աստուրիացոցը կրանի
է եւ պարզապէս Բաւնալին անպիտո-
ղ իտալականին ի խոր Փարսիք հրապա-
րակն վրայ տարող մեծեղանի լուսնիմն
անաղագորութիւնն այն օգուտն ունեցաւ
տաղանքին ծախողածնեան Ֆրանսա
տաղանքի չափաւորեալ, քարս մը չունե-
լով այն հեռաւոր երկրաջ մէջ, մինչ
էն իր անհետեւ չուտ չէ հետաւոր ձեռնա-
ծախողութիւնն նոյն լոյս ֆրանսական
պարզութիւն ցնցուած է: Անդիսացի
պարտաւ գրամատաւարք որք հնչուն դրամի
թ կ'ունենան իրենց թուրքի վր տե-
րերու համար պարտաւոր էլ գտնին
հետեւեալն ոսկեկներու անվթար զէնքն —
Թաթմար ո՛ր թուրքոսի՞ չաալ իմ յորմէ
Թաթմար տեղանքի, Պղնձի խմբակն
մասն այն խտրող դրամաբան խորկայն
թերեւ չէ կրնար ըստիք Քայց Թրանսայի
մականայ ոչմի երեւտաւարքի մը կենտո-
պոյնի իմ նմանի Կարճատես չափա-
կան Պղնձիմներու կրպալ զիմարեալ
է իրենք նորէն չտեղի, էրբէ ըստական ժա-
նէր վրատես մնալ ուխտէն եւ այսպիսի
ոմ մը ֆրանսացի գրամատաւարք և գործիչը

ըլլալ կը թուին: Այն է պատճառը
նուաբեր կը զիտեն Լոնտոնէ ի
նն և անոն ի Նիւ Եորք անգլիացի
հասարակութիւնները ցնցող տագ-
նքը:

ԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆ. — Եւ. Երբէ հեռագիր
ձանադանէ Archer and Pancoast
facturing Co. տարազագործական ըն-
թեան վճարմանը գազարումն 770, 000
պարտքով:

ԱՅՈՒԹԱՆԻ ԳՈՐԾԵՐ. — Եւր. Ե-Խ-
— Պ. Ճոլիգորիի նախարարութիւնը,
նա յայտնի է, վերահարգանքաւ
նշատակն հախարարի մը անուշա-
վ յանձնի Պ. Էպրայի ե եղբայր
նախարարութիւն թափուր պաշտօնին
հետեւեալ ժամանակն առ. Պ. Կայիարտո,
որին ադ անդադար մերանդայի
որին 73 ապրիլին է. ձեռու օրէնս-
նախագահ վճռարեկ ատենին,
հետի մնացած թափարտանի աս-
պիւստի, միայն 1874 ին թի մը Ժա-
վ լաւանդան խորհրդարանի աշ-
խարհաց, իրեն ընդհանուր քաղ-
աք միջնակցի գահին մէջ,
միայն, խաղաղութիւն մարդ մ'է
որ թէպէտ խաղաղի գլխաւոր
գործին մէջ մերանդից գահաւոր
արտակա մարդուց գահին ատեմի
հետեւ զիպիակի գործ մը պի-
տեմնայ իւր առջեւ, բայց իր հա-
տին թէ արարարութիւն ե օրէնս-
նախարար ըստի չարտի նախ: — Իսկ
Երեւանու պարկիւն ե համարմա-
ն մարդ մ'է Լիւթարցի, որ իւր
անհատականութիւն մէջ անուշա-
նախարարութիւն պարագում է. Այն հա-
մարտին մէջն է որը Կայիարտ-
արտի ծնածով արարաւանք ըրին ի
հետ, որ Եւրային թափարտու-
րութիւն մին զՊ. Կայիարտո ասի-
նախարարեալ վերադարձուր որ քաղա-
ք մէջ բուրդարին, 20 արտին է վեր-
նախարարն է: 53 արտարին 1892ին
արարաւանք եղաւ. Լիւթարցի նախարար-
արտին:

ԵՒ ԵՏՐԵ ՀԻՐԱՅ, ԼՐԱԿՐԻՆ
 ԵՐԱՐԱՐԱՅ ԵՒ ԱՇԽԱՏԱԾՈՐ ԹԱՐԱԿԵՐՈՒ

Երբեք չէր եղել ամերիկացիների միջաբերքի իւր բէ, Լոնտոնի և բէ Գաւառի մայրաքաղաքները մէկ իւր զորքերի գործակալներին ապա իւր իւրը (կրկին մէկ զորքագրեցին) բէ էն Եւրոպայի իւր տիրոջ Գ. Կորտուի զենեքին 400,000 անգլ. փոխարէն զորքացիների բերեցին մը թողուելը իւր բերքին զինն, և կրէ Ժախիլ օւկէսն, չորս միկիոն անգլ. սոսիւնի և, և այս զորք լիցադրելը բերեցին մը դերաւ կրեայ 100 ին Գ աւս ձեռք և Ասիայ չաւ կրեայ, կրէ թիւ մը այս գլխաւոր իւրաքանչիւր բերքի ունեւն մէկը տարին չորս հազար անգլ. լիցադրելը, և օրքը իւր անգլ. կրէն 3,000 և 2,000 ական սոսիլ և օւրքը տարին 1,000 ական սոսիլ, զեղեռնը անգլոյալ իլլուան կրէ էն Եւրոպայազգայեան առեւտրական ձեռնարկատուէ: Ոչ, չմիտարեմք էն Եւրոպայան, այս տերը, Կորտուի զենեքն, այս

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի (20)

ՀԱՅԻ ԺԱՔՈՒԹՅՈՒՆ

ԻԿԳՈՐԻ ԳՄԴԱՅԷԻՆ ՈՂԻՐԸ

12.

ቀ.ዜ.ፍ 100ኛው

Սպասաւորներ հարցախոսուելով պատահական թէ ամենեւեւ չեն յիշեր Պ. Մարտիկի համար ընդամենը կառուին թիւերն որում ա'յ կարեւորութիւն չեն ընձեռնում զորս ամեն որ կը կեցուցնէին իրեն յամախորհրդներուն համար :

— Գտնէ յանգից թիւ Պ. մը Մարտիկ ինքն իր խօսակցութեց կատարանի, հարցաւոր Լուսան :

— Ինչե՛ն չպատահիր, այլ իր ընկերներ :

— Պ. մը Մարտիկ ամառանին չէ՛ր ուրեք :

— Ինչ, պարտե՛ս, պատահականութե օրէնքներէն, ապրիլի օրունքն ի վեր օտարական պատիվ բոլոր ժամանակն անոր հետ ապրել էին :

— Կրնա՛ք իր զեմքն նշարագրէի ինձ :

— Դիւրին է՝ գրէ՛ք թաւառան տալով ըմբ ժնն իր, բարձրագոյնապ, չոր, որտեղան երեւոյթն, երեւոյթանքի ձեւը եւեւեւոր է յիշարկ մտորախաղնից մը :

— Մտաւառոր ըսն մի չնդիարեցի՞ք զմեզ վրայ որ առաջին ազգում աչքի դարձնէ :

— Յիշուող ինչու չան աչքն չէ՛ս, երեւոյթանք... կեցի՛ք, լա՛ւ, միտա՛ն երեւոյթանքն :

ընդունի՝ ինքին այնքան առատ են որ աստի-
ղածաստի՞ն են կուտան զեմքին։

—Արկի, չառ աղէի, ըստա Ժաբ Լուսա-
յայանի գոհունարին խոսէիլով։

Եւ այսպատարին դառնալով։

—Պիւժեթ թէ այդ մարդը կառապանի
ըստ ուր երթալին։

—Այո, պարոն, կատարելապէս լսեցի
զայն որ կ'ըսէր՝ կառապան, Լիւիյի կայա-
րանը։

—Լաւ, լաւ, մտածեց ոստիկանը։

Փառն յը վազրկեան, իր դաշապարնե-
րուն թիկն հետեւեալով, հասկին պիտո ոս-
տիկանսի՞նեան կարծեմ մտաշուի իր խոսա-
կէնքերը, բայց չմտնէր նմաբնէ այս քանը
և որովհետեւ զիտեւր անսան ինչ, որ անոնի
զայնքն իրեն իմացունէին, հրաժեշտ առա-
նանքեմէ, խնդրել որ Պ. ու Մարտիքը գա-
նան պէս իմաց տան իրեն։

—Այլ, լայրերինե՛ս սխալու, ըստ անոնց առանց զացած տերս ձեզ ըսելու զորս չէ պիտի կենեմ:

Հաջիկ թէ զորս կ'աճե՛ր օբիե՛րն ու զա՛յինք պէ՛ն խորհելու համար, ոչուա՛ր թավորութեան համեմատ մնալա՛ստուի:

—Ընդունած տեղերու վիճելու, ըստ միտքե՛ն, կատարողա՛յս կ'արմարեն՝ կիւսին և համաձայն են այն տեղերի վիճելուն: Ըստ զորս կ'ըջալ զալի՛ր ընդունած հա՛մա՛ն է: Հարցաքննիչ զատա՛տուն և քննիչ՝ կիւս՝Մարգրիտի՛ր կատարողը՝ նստա՛ր և կանգնե՛ր եւ առե՛ր ի Սէն-Իմանուէլ՝. ապիկը բացա՛յայտ և: •• Ի՞նչ էր իրենց ուղեղու թեան նպատակը: Այս մանկ տեղերու վիճելունը՛ր էր պատկեր ձեռն, բայց ինձի պէ՛ն:

Հերի ստիփկանի մը դժուար չէ հասնիալ թէ քնիցքանքին դատարանը մե և ստիփկանիան բնիցքին մը ձուռ զտարալ համար չին քացա՞յթ ի Տօֆյինք, ի Ռոյի եղբրերնորուն վրայ: Այս ամենուն տա՛մ զորմ գործ մը կը դառնային: Բայց ստիփկանիան զի բնատույզութեան մէջ ի՞նչ կը պագծ և Լիւար գ. տը Մարտէի, Ժառա-սովեան տալ գնի, Ուտիսիսի մտնէն զուրս ոչ որ կրնայ բնիցէ մը զրկել զաւա-սը, որեւմէ, յայտնի թա՛մ և թէ տը Մարտէ- ու զորայի վերափոխուիչին դիմած է այս ա-մէտուն մէկ կը կարգա՞մ այլեւս յստախ-թան ողջան զվրիցի մը մէջ. դորմ ինքնին թէլ կարեւորութիւն ունի իրմ համար, առ-պա՛յծ ոչ մէկ բանն կրնամ հասնիալ դա-րալ, քաց ապահով մը չըր իտալիկոս. այն զո-րք յայայնելը՝ կոր կ'ըրի գնահատու-լ կը հատարանի թի՛ աւա՛յնն ինկնալ-լորութիւննոր... Յայտնապէս Լիւս ի-րնի օգնութիւնն կը կանգն զիւ. և բնիւնն իմա՛նէին հորը քնիցքանքին դատարարին ուղեւորութիւնն ի Փաղըլ որբն ծագա՛տն չա՛նքն ետէ՛ ոչ տանի՞ զիւ մերենայութիւնն զանի ուր չեն կը պագծ գնա տանձինն գործել... Ապաւանը, ըսաւ իբր հեռուօրութիւն:

Արդողը օրն անցաւ և Պ. տը Մարտէյ չէր եկաւ Ի Միտիթիթի-Յիշիւ և, յաջորդ տը ընաւ Վիտիթիթիւն չէր եկաւ Կապու-թիւնն մէջ ։ Կարգաբնին զատաւորը ամե-նէն կենդանութեան նշան չցուցուց ։
— Աս ծանր բան է, մտածեց Ժաք Լո-ուան ։
Նոյն իրիւրին իսկ ժամը տասնին իր լըբըր փողոցն տունք գնաց Լիւսէն նոր նամակ մը չէր եկած իր հասցէէն ։

—Սկովտիա կը դառնամ, ըսաւ Թէյէ-
ն՝ իբր միակ բացատրութիւն, և օթէլ
ստճաւ:

Գառաւ վերակայեցուին: իր տիրոջ համար լինեալն ստորաւ, հաջորդ մը չուղարկէր:—Աստիճիկ իր սկսի առաջաւել, ըստ աւաւաւը պարզապէս, և վերսկսաւ իր խաւան դրացուներուն:

Երբ ըստ Լուսնի Օթէլին գրասենեակը տնայ, ծանուցիլ իրեն թէ տիրին տը արտէշ, Մարտիկեանէ հասնելով անպատեօք, իրեն իր պատեր քահէն:

Միկրորդիտեն-Օթէլին անօրէն, ինչո՞ք ինչ հարցաւ զայնաւեւով, քսելէ ետք աւաւաւսն մէկնուովին մտար զիպցած քիշ լաւքը, հարցորով իր թէ Գ. տը Մարտիկին մէկ թաղիկով տնոյ պահաւն Օթէլը կը մտնուէր, հարցաքննելէ գտաւտարին կողմէրած ժամագրութեան մը գալով:

Ինչո՞ք մանկուցիկ կնո՞ւ հնչնուցը քիշը, հարցաքննարած իր խաւանով թէ անէլը խորիկըստ լուր տար ամուսնին վրայ, որունմէ էր սպասել անծանօթին գատը արտեն, ուրիշ ձեռնարկ մը քննուէր ա-

Տախալին նոր հասած էր, և իր ժամանակը չէր ծախուցած իսկ Ժիրոսի դուքսին, ու վերադարձնում էր։

Ժաք Լուռան իմանալուն պես անոր ներքաշվեց, հասցրեց ժամագույն Տիկինն ուր արտել էր Գաբրիլ գալով և անկունին հարցուց իրավ իր ամուսնին, պատճառն մը չէ՞ր լայար ու բարձրը ստախիանոմիթունը դրականորեն անհետացուցածովը... Հարցանքինիշխատաւոր մը անյայտ չըլլար ձեռնածուրի

տակերն պիւ, ե բարձրագոյն հրամանատարները խռոջարկութիւններուն հետեւն շէր վնասողն անց գործը, ինչ որ ըլլալ, զոր Գ. Սարգիս եւ Լիւսի տարած են զարդնելով եւ վնասներու առատաւոր։ Արդարեւ ստոյգ էր որ իմէն Կատարին ու Սուրիայի չաղերն իրենց իմ ծածկի պատշաճանքն ստոյնստուէրն, չաղիք դիմելն Ժաք Լոտարն՝ որոյ զիւր իրենց անուօթեան համբն։ Ուրեմն եւ Կարտի շէր տարածաբնի անոնց հետեւն իրենց անպատշաճն քաղաքն պահուիտը։	խոն մը չ հայ նկն ցու ցալ յու Լոտ րան ու բա պի ան լա
Լոտարն վրայ։ յայտնի էր թէ տիկինն որ Լոտարէն իրեկայտնի ի Ժաքից կընար ինչիտիկն յառաջ բերել։	բան նա բա պի ան լա
Կամ Լոտարն գիտէր անոր բարձր ազատութիւնը, անոր քաղաքապետ յարաւարութիւնը իրազեկանքն ընկերակրիան եւ ի թէ անոր թէ ի թաքսցի՝ ամուսնաւորիքիմակ անհետաքցումը արուսն դէպքը իր ըլլալ։ Ուստի արդեօք որ ինչ ալ ըլլար բռնակ ապ անոր Սարգիսի համբն, ինչ որ Լոտարն կապածան արքայնելու թէ կա քաղի մը ժամ անցուցած է Սինի յիդիկն-Սինիլը։	լա նա բա պի ան լա

Նստրիանում իմ եսան զարկին պետեան զստ
դ մէկը պիտի տազանայր այս շար զե-
տանիւ, բայց չար ֆրեւ զստ ճար-
տաւորտ ոստրիան մը ըլլալուն ինչ ընե-
գիտաւ. արաջ մտածումով մը՝ Օթի-
գիտանի առաջին խոսքերը թոյլուն պէ-
կցած էր կոյսութիւնը եւ իր սրաւը եր-
ւել նստրիան պիտի եկած ջստն երեսուն
նի միջոցին իր ծրագիրը պատահաւոր
արդէն։

Տրկին տը Մարսէյ կոմսուհի , ըսաւ
հեղով, ժպտաշուրթն, եկուէն մարդու
հարձակութեամբը :

մուտն ըլլալ լուր ունի՞ք, պարոն,
 քի մահապատճի կնի՞ն մէկ ոտսումով
 է, առանց պատկանելի ծառիսը-
 լիդին կտատարէ՞ն
 էր, տիկին, է քանջելի լուրերն
 կըլլային։ Փա՛ռք Աստուծոյ, բա-
 ցի կնի՞ն տեսէ, է ուժաթափ եւ
 ի՞նչ սպաս հնձիկտար
 չալայ, տիկին, ի՞նչ ունի՞ք, ըսաւ Փաք
 ախարհէն եւ բնական ձայնով
 յորդէր որ վախկոտն մը լա՛ւ, պա-
 րաւ։ չորհրդացել կնի՞ր . . չաքաթէն
 է որ լուր կը՛ն առած փոխ լի՞նք
 էր որ զրբ բերէ ինձ, Աստուծոյ
 խաբ, այնպէս է՛ն, պարոն, որպէսդ
 ինչնուրս մէկ թշնի։
 Դ՛ըր Եւլար, ա՛նուշառ, տիկին, ա-
 յը ստիկանը՝ չկնախով ի՞նչ յուզու-
 լի՞նք, իսկ անոր քով իրարոսն այժմ
 լի՞նք է։
 Ե՛ն, պարոն, վերքու վրայ քալա-
 ցի՞նէի ետք, հնախի եղբէն մի՛ պատ-
 րէ՛նք։

Դրանի ընթերցման, արկիւնի, շատ բնական
այս... գործը ամփոփողական է: ձեր
հըր այս պահուստ գաղտնի պաշտոնի մը
իտերը արդարաւորեալ պահանջներն են
...
այս, Պարոն, ամուսինն տակաւին
նրին, մէջ հաստատուած չէ:

(Ծագումնաբերական)

